

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 37 - březen 2006

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Tvořivá dílnička hostila
pohádkové postavy

PÁR SLOV ÚVODEM

Dočkali jsme se! Sníh mizí před očima, a když se zadaří a vykoukne sluníčko, je z něj cítit teplo a voňavé jaro. Už bylo opravdu načase.

Máte před sebou sedmatřicáté číslo Puclíka, které má po delší době netradičních dvacet čtyři stran. Poslední týdny byly totiž přece jenom trošku bohatší na události, a tak nám bylo líto některé z nich opomenout jenom proto, že by se do dvacetistránkového vydání nevešly.

Na své si tentokrát přijdou zejména soutěživí jedinci, ale věříme, že i všichni ostatní si v tomto čísle najdou něco zajímavého nebo zábavného. Tak už se nezdržujte a dejte se do listování. A kdyby vás při tom napadlo, co bychom mohli otisknout příště, tak nám to určitě dejte vědět, moc nám tím pomůžete. Každý nápad je nadšeně vítán, těch není nikdy dost.

Příjemné počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 11. 4. 2006 Jarní pásmo Svátky jara
- 12. 4. 2006 Hudebně zábavný pořad pro 1. stupeň **Aby bylo na zemi mílo**
- 13.-14. 4. 2006 Velikonoční prázdniny
- 17. 4. 2006 Velikonoce
- 20. 4. 2006 Filmové představení pro 2. stupeň **Válka světů**
- 20. 4. 2006 Příjímací pohovory do specializované třídy se zaměřením na výpočetní techniku
- 24. 4. 2006 Příjímací zkoušky na střední školy
- 1. 5. 2006 Svátek práce
- 8. 5. 2006 Den osvobození od fašismu

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Taky se vám už stalo, že jste přišli o přestávku na WC a vyvalila se na vás oblaka dýmu? Lekli jste se, že hoří? Zbytečně. To jen Margita Kolterová ze 4.B neodolala své kuřácké vášni a o přestávce si dala na záchodě čouda. Jenže pro její vášeň neměli učitelé dost pochopení, takže ji čeká s největší pravděpodobností na vysvědčení dvojka z chování. Kromě kouření totiž taky docela obstojně lže a zdatně podvádí.
- Skutečně bojovného ducha prokázal Libor Skryja z 8.B. V hodině tělesné výchovy se natolik vžil do hry, že si v zápalu boje zapomněl zavřít ústa a následně tou otevřenou pusou naběhl na ruku Jirky Trávníčka. Ještě štěstí, že v tom herním nasazení nestačil pořádně skousnout, protože to by se Jiřík určitě smíchy neudržel.
- Nová móda se uchytila v 9.B, ale i v mnoha jiných třídách. Letos zkrátka letí sádra. Kdo chce jít s dobou a držet krok se současným trendem, musí mít na končetině bílou sádrovou slupku, kterou pak následně v několika dnech promění v improvizovanou a přenosnou čmáranicovou galerii. Dá se ale říct, že je velké štěstí, že do módy nepřišly protězy...
- Nejdůležitější pomůckou na každou přestávku se v poslední době stala injekční stříkačka naplněná vodou. Některým se dokonce zdá obsah stříkačky zbytečně malý, tak k vodním bitvám používají rovnou naplněné PET lahve. Chodby a třídy tak po přestávce vypadají jako po zásahu tornáda. Několik vodních bojovníků už si ale vyzkoušelo, jak bezvadná zábava je stírat hadrem na podlahu celou chodbu nebo třídu - pochopitelně po vyučování a za přísného dohledu paní uklízečky.

OBSAH

§ Pár slov úvodem	2
§ Co nás čeká	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Výťah.....	3
§ Matematický klokan	3
§ Paragraf 11/55.....	4
§ 9.A v oblastním kole	6
§ Sběr pomerančové kůry	7
§ Lyžařské závody.....	8
§ Co víme – nevíme o Velikonocích	10
§ Vyzvídali jsme.....	12
§ Fotosoutěž	13
§ Žákovská knihovna informuje	14
§ Jak se nespálit.....	15
§ Přírodovědná soutěž.....	16
§ Ekologická olympiáda	17
§ Kryštof Pavel Borovička a nestvůry....	18
§ Anketa	19

PUCLÍČEK

§ Třetákům se škola líbí	20
§ Masopust ve čtvrtých třídách	21
§ Pohádkové odpoledne.....	22
§ Všeználek	23
§ Červený den v 5.B	24
§ Tvořivá dílnička s maskami	24

VÝTAH

Nejdříve si ujasníme, o jaký výťah jde. Prosím vás, nejde o žádný druh výpisku z českého jazyka, ale o zařízení, které konkuruje schodům. My, kteří chodíme každý den až do druhého patra po svých, bychom ho opravdu uvítali.

Bohužel je asi všem jasné, co brání ve výstavbě výťahu. Zase to místo a v neposlední řadě finance. Bylo by to ale docela pohodlné přijít do školy a hned se nechat vyvést až do „horních pater“. Škoda, že to nezáleží jenom na nás žácích. Jak ale už dávno víme, ve školní jídelně vaří také jenom zdravě, a tak co by tomu řekli učitelé, kteří učí tělocvik?

Když jsme ale už v té Evropské unii, tak se snad na té naší škole něco změní a nebude to třeba jenom ten výťah!!!

Dita Niesnerová, 8.C

Matematický klokan

Výsledky matematické soutěže

Kategorie Cvrček – 2. a 3. třídy

Nejlepší řešitelé

Eliška Dostálová	3.B	60 bodů
Lukáš Veselý	3.B	60 bodů
Jan Babej	3.B	60 bodů
Kateřina Bizoňová	3.B	60 bodů
Marek Beneš	3.B	60 bodů
Veronika Mošnerová	3.B	60 bodů
Barbora Jenerálová	3.B	60 bodů
Petr Kvíčala	3.B	60 bodů
Kateřina Štrofová	3.B	60 bodů

Kategorie Klokánek – 4. a 5. třídy

1. Ondřej Mach	5.B	86 bodů
2. Dominik Bača	4.B	84 bodů
3. Jiří Čech	5.C	82 bodů

Kategorie Benjamín – 6. a 7. třídy

1. Adéla Šujanová	7.C	103 bodů
2. Martin Šustek	7.C	94 bodů
3. Kateřina Hlaváčková	7.C	86 bodů

Kategorie Kadet – 8. a 9. třídy

1. Jan Pech	9.C	82 bodů
2. Jan Fousek	9.C	74 bodů
3. Milan Žák	9.C	71 bodů
Martin Kaštánek	9.C	71 bodů

Mgr. Eva Ficová

PARAGRAF

11/55

Mgr. Hana Knapčoková

Dne 24. února 2006 proběhlo v kreslárně naší školy školní kolo soutěže Paragraf 11/55. Soutěže se zúčastnili žáci 8. a 9. tříd, každou třídu zastupovalo pětičlenné družstvo ve vylosované barvě. Ve stejných barvách je přišli povzbuzovat i ostatní spolužáci.

O zákon

Soutěž se skládala z pěti kol. V prvním kole „Zákon“ soutěžící prokázali svoje znalosti zákonů jakožto pravidel, které nám určují, co smíme a co nesmíme.

O jak bys to vyřešil?

Ve druhém kole „Jak bys to vyřešil“ se žáci zamýšleli nad řešením zajímavých problémů, s kterými se v životě běžně setkáváme. Dozvěděli jsme se tak, co si myslí například o používání tělesných trestů či o volném pohybu psů a mnoho dalšího.

O postav školu

Postavit co nejvyšší školu se pokoušeli soutěžící v pátém kole nazvaném „Postav školu“. Prokázali tak svoji zručnost, rychlost a především týmovou spolupráci. Jako stavební materiál posloužily papíry, kelímky, plastelína, slámky a izolepa. A kdo zvítězil v tomto kole?

Nejvyšší věž postavilo družstvo modrých z 9.B.

O kdybych byl ředitelem školy

Ve čtvrtém kole „Kdybych byl ředitelem školy“ se naši soutěžící na chvíli vžili do této náročné funkce a jejich úkolem bylo vymezit práva a povinnosti ve školním řádu. Zjistili tak, že není vůbec jednoduché zabezpečit bezchybné fungování školy a zajistit všem, kdo do ní každý den docházejí, aby se v ní cítili dobře a pohodlně.

O porušíš zákon?

A na závěr konečně přišlo nejvíce očekávané páté kolo s názvem „Porušíš zákon?“. Zákon totiž zakazuje prodávat tabákové výrobky osobám mladším 18 let, ale je velmi těžké poznat, komu již 18 let bylo, nebo ještě není. Soutěžící si tedy zahráli na prodavače, jejichž těžkým úkolem je správně odhadnout věk kupujících a neporušit tak zákon. Tipování bylo velmi napínavé, neboť body za toto kolo často rozhodnou i o vítězi celé soutěže.

Porota ve složení Mgr. Otto Ondráček – ředitel školy, Martin Grepl – předseda Sdružení rodičů a Bc. Libor Homolka – šéfredaktor týdeníku Vysočina a vedoucí deníku Vysočina, to měla velmi těžké, neboť všichni soutěžící prokázali výborné znalosti a skvělou přípravu.

A jak to nakonec dopadlo? Celkové výsledky školního kola jsou následující:

1. místo - 9.A - ZELENÍ

Filip Žák
Jan Poul
Jakub Javorský
Kristýna Malá
Jan Grepl

2. místo - 9.B - MODŘÍ

Jan Rous
Šárka Svobodová
Klára Dostálová
Václav Bárta
Anna Smolíková

3. místo - 9.D - ORANŽOVÍ

Jan Brezáni
Zuzana Buchtová
Veronika Havlíková
Petr Novotný
Markéta Fuksová

4. místo - 9.C - ČERVENÍ

Mírka Petrová
Blanka Bartoňová
Pavel Žák
Lucie Bloudková
Vít Chalupa

5. místo - 8.C - BÍLÍ

Irena Vítková
Vendula Kotíková
Tereza Horňasová
Josef Mazánek
Filip Doležal

6. místo - 8.A - ČERNÍ

Lukáš Jínek
Antonín Jínek
Jan Vafek
Jiří Janů
Jaroslav Vítek

7. místo - 8.B - ŽLUTÍ

Tereza Laštovičková
Aneta Šlechtová
Jiří Trávníček
Jan Badalík
Marie Vágnerová

Všem soutěžícím blahopřejeme! Vítězné družstvo postoupilo do oblastního kola, které se uskutečnilo 13. března 2006 ve Žďáru nad Sázavou.

Za krásná kulturní vystoupení v průběhu školního kola soutěže děkujeme žákyním naší školy Veronice Musilové z 8.A, Tereze Laštovičkové a Anetě Šlechtové z 8.B, Ditě Niesnerové a Elišce Kuběnové z 8.C.

9.A v oblastním kole

V pondělí 13. března 2006 se žáci 9.A zúčastnili oblastního kola soutěže Paragraf 11/55, které se konalo ve Žďáře nad Sázavou. Družstvo, jež reprezentovalo naši školu, tvořili tři chlapci a dvě děvčata. Byli to Filip Žák, Jan Poul, Jan Grepl, Kristýna Malá a Milada Holečková. Není to poprvé, co se této soutěži družstvo zúčastnilo. Minulý rok si už ve stejné soutěži vybojovalo velmi dobré umístění a také mohlo na vlastní oči zhlédnout celostátní kolo, které se konalo v Praze.

Letošní ročník soutěže Paragraf 11/55 byl pro nás docela obtížný. Proti nám stáli velmi silní soupeři, i když jsme jim velkou část soutěže odolávali. A chcete vědět kdo se proti nám postavil? Byla to Základní škola z Herálce, 4. základní škola ze Žďáru nad Sázavou a Základní škola z Bohdalova. Hlavně Herálec měl velkou oporu v obecnstvu. Ale ani my jsme se nenechali zahanbit. Nám fandila naše třída 9.A.

Oblastní kolo soutěže se skládalo ze šesti kol. V prvním kole byly otázky ze znalostí našich zákonů, druhé kolo tvořila prezentace nějakého náhodně vybraného tématu, ve třetím kole jsme stavěli věž, ve čtvrtém jsme měli vyřešit problém nějakého města a páté kolo nás docela zaskočilo. Obsahovalo znalosti kraje Vysočina. Na tomto kole jsme asi nejvíce pohořeli. Šesté kolo mělo název „Bylo mi už 18?“.

Naše družstvo získalo v oblastním kole třetí místo. Ze začátku nám to bylo docela líto, ale co, prošli jsme v průběhu soutěže náročné a nervy drásající chvílky, a tak dáme příležitost někomu jinému. Ten ať ukáže, co v něm opravdu je.

A kdo zvítězil? Samozřejmě Herálec. Po tomto vypjatém dopoledni nás čekala sladká odměna - raut. Tímto rokem pro nás devátáky soutěž Paragraf 11/55 skončila, ale snad se najdou další odvážlivci, kteří nás budou následovat.

Milada Holečková, 9.A

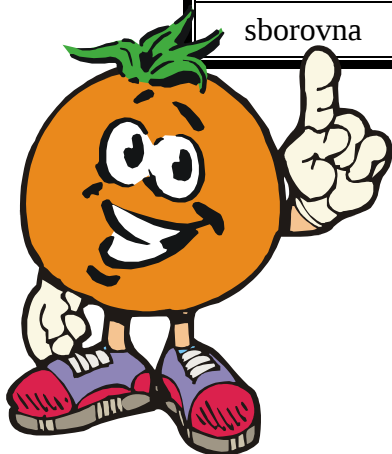
SBĚR

pomerančové kůry

Mgr. Pavlína Poláčková

V týdnu od 13. do 17.března 2006 se uskutečnil první termín výběru pomerančové kůry. Jak se do dlouhodobého projektu naší školy zapojily jednotlivé třídy, můžete posoudit sami.

TŘÍDA	MNOŽSTVÍ	TŘÍDA	MNOŽSTVÍ
1.A	2,05 kg	6.A	3,90 kg
1.B	11,20 kg	6.B	5,80 kg
2.A	6,45 kg	6.C	1,30 kg
2.B	6,45 kg	6.D	1,95 kg
3.A	1,80 kg	7.A	2,75 kg
3.B	7,15 kg	7.B	2,40 kg
4.A	10,50 kg	7.C	1,00 kg
4.B	12,00 kg	8.A	2,15 kg
5.A	3,75 kg	8.B	0,90 kg
5.B	15,10 kg	8.C	1,90 kg
5.C	5,46 kg	9.A	0
		9.B	3,60 kg
		9.C	0
		9.D	1,85 kg
sborovna	4,15 kg	ředitelna	2,35 kg

Celkem bylo zatím odesláno **117,9 kg** kůry, která se po dalším zpracování používá do čajových směsí a kosmetických přípravků. Výtěžek první sběrové akce tak činí **1.414,80 Kč**. Další kolo výběru proběhne v květnu – v týdnu od 15. do 19. 5. 2006.

Všem patří poděkování i s prosbou, aby je elán neopustil a kůru nadále sušili, aby květnový výsledek byl ještě lepší. Snad se zapojí i třídy, které to tentokrát „nestihly“.

LYŽAŘSKÉ ZÁVODY

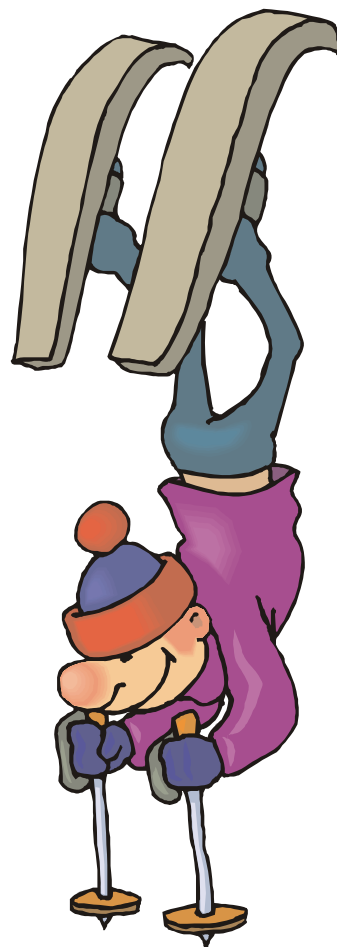
Jan Fousek, 9.C

V pořadí již druhé lyžařské závody po loňské premiéře se uskutečnily ve čtvrtek 9. března 2006 v lyžařském areálu u hotelu SKI. Pro žáky naší školy je připravily paní učitelky Kovačičová a Poláčková za pomoci Sportovního klubu a ochotných rodičů.

Už od rána bylo jasné, že počasí závodníkům na jejich odpolední vystoupení nebude příliš přát. A nebylo tomu jinak. Husté sněžení nás doprovázelo po celé sportovní odpoledne. A takhle se závody vyvíjely pro padesátku zúčastněných v lyžařských závodech klasikou technikou s hromadným startem:

První stupeň měl trať o něco málo kratší, měřila 500 metrů. Trať doslova prolétl nejrychlejší závodník prvního stupně Jiří Šacl. Se zákeřnou půlkilometrovou tratí se všichni poprali dobře, a tak do cíle i přes drobné kolize dorazili všichni závodníci včetně dvou, kteří ještě nechodí do školy. Za svoji účast dostali kromě koláčů a čaje také malé prémie od sponzorů.

Z **druhého stupně** se s nástrahami kilometrového kolečka nejlépe poprala závodnice 9. ročníku Hana Ambrožová, a tak si dojela pro již druhé vítězství. Starších holek moc nebylo. Všichni závodníci se snažili a po dojetí této kategorie jsme se vrhli na zbytek buchtíček a čaje... Na vyhlášení II. stupně nám pomalu přestávalo sněžit. I když trochu pozdě, přece jenom se udělalo docela pěkně, a tak jsme se alespoň neztratili po cestě domů. Závěrem mi už nezbyvá, než abych poděkoval všem sponzorům a popřál závodům ještě mnoho dalších ročníků.

Pořadí nejlepších závodníků

1.-3. ROČNÍK

1.	Aneta Černá	Roman Dvorský
2.	Dominika Fenclová	Jiří Libra
3.	Karolína Švárová	Ondřej Michut

4.-5. ROČNÍK

1.	Natálie Drápová	Jiří Šacl
2.	Kateřina Kovačičová	David Kondýsek
3.	Alžběta Greplová	Michal Kocanda

6.-7. ROČNÍK

1.	Petra Trávníčková	Jakub Janíček
2.	Kateřina Bloudková	Václav Peňáz
3.		Lukáš Buchta

8.-9. ROČNÍK

1.	Hana Ambrožová	Jakub Sklenář
2.	Lucie Kutalová	Jan Slovák
3.		Jiří Trávníček

O VELIKONOCÍCH

Kořeny Velikonoc sahají dál než k počátku našeho letopočtu. Vycházejí z židovské slavnosti zvané Pesach (uchránění, ušetření, přežití) na počest vysvobození Židů z egyptského otroctví. Každá izraelská rodina zabila beránka a jeho krví potřela domovní dveře. Pak beránka upekli a snědli. Věřilo se, že v domech neoznačených beránčí krví, tedy v domech egyptských otrokářů, pomřelo vše prvorozené. Křesťané se však vždy snažili oddělit Velikonoce od židovského svátku Pesach. Židé obětovali beránka vždy čtrnáctý den v měsíci bez ohledu na to, o který den v týdnu šlo. Křesťané na rozdíl od nich začali slavit vzkříšení spasitele vždy v neděli.

Stanovení data Velikonoc

Teprve na Nikajském koncilu roku 325 bylo rozhodnuto, že Velikonoce mají připadnout **na první neděli po prvním jarním úplňku po jarní rovnodennosti**. Jejich datum tedy kolísá mezi 22. březnem a 25. dubnem. Nejpozdější Velikonoce byly 25. dubna v roce 1943, nejčasnější Velikonoce byly 22. března v roce 1818. První tabulky v českých zemích s výpočtem Velikonoc sestavil známý pražský hvězdář Jan Kepler.

Významné dny

Velikonoce jsou v Čechách vyvrcholením čtyřicetidenního postního období, které přichází po veselém Masopustu a začíná **Popeleční středou**. Popeleční středa je poslední středa před 1. nedělí postní. O Popeleční středě se svítí popel z ratolestí, které byly zasvěceny minulý rok na **Květnou neděli**. Tímto popelem činí kněz věřícím na čele kříž se slovy: „Pomni, člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš.“ Na Popeleční středu se nesmělo přist a šít - věřilo se, že by slepice nenesly vajíčka, podobíraly by se prsty, kulhaly by krávy a žáby by žraly na poli len. Nesmělo se ani štípat dříví - aby se sekera později nesvezla na nohy. Ani drát peří se nesmělo - štípaly by blechy.

Poslední týden postu se nazýval Pašijový, Svatý, též Veliký. Hned po Květné neděli začíná v domácnostech velký úklid a přípravy na velké svátky.

- **PONDĚLÍ - 10. DUBNA 2006**

Nazývá se **Modré pondělí** (Modrý púndělí) - název je odvozen od látky, která se ten den vyvěšuje v kostele.

- **ÚTERÝ - 11. DUBNA 2006**

Říká se **Šedivé úterý** (Šedivý housterý) - bylo bez zvláštních zvyků.

- **STŘEDA - 12. DUBNA 2006**

Středa před Božím hodem se nazývá **Sazometná středa**. Tento den se vymetaly komíny. Někde též nazývaná Škaredá středa. Lidé se neměli mračit, jinak by se škaredili každou středu v roce. Je to den, kdy Jidáš zradil Krista.

- **ČTVRTEK - 13. DUBNA 2006**

Zelený čtvrtek - název je odvozen od zeleného mešního roucha, které se v tento den užívalo. Toho dne se měla jíst zelená strava (špenát, kopřivy, různé druhy zelí), aby byl člověk celý rok zdravý. Naposledy zazní kostelní zvony, pak umlknou až do Bílé soboty, neboť odlétají do Říma. Místo zvonů se ozývají klapáčky a řehtačky. Ze země se rámusem vyhánějí zlé síly, které moří mladé osení.

- **PÁTEK - 14. DUBNA 2006**

Velký pátek (Bolestný, Tichý) je dnem smutku. V noci ze čtvrtka na pátek je Ježíš vyslýchán, v pátek pak odsouzen ke smrti na kříži a ukřižován. V kostelech se předváděly pašijové hry. Procházela se křížová cesta na památku Ježíšova utrpení a bolesti.

Tento den lidé vstávali před východem slunce, aby se omytím v potoce či řece uchránili nemocí a bolestí. Věřilo se, že se země otvírá, aby vydala poklady. Ten den se podle pověsti otvírala i památná hora Blaník.

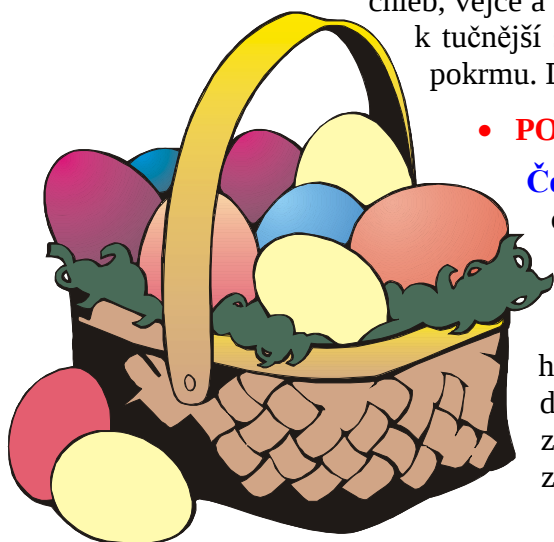
Pátek byl také dnem čarodějnic - lidé věřili, že kdyby čarodějnice získala nějaký jejich předmět, mohla by je uhranout, naplnit ho zlou energií a kletbou a ukrýt ho někde ve stavení nebo v chlévě - lidé by onemocněli, krávy by dojily krev, ovocné stromy by zasychalo.

- **SOBOTA - 15. DUBNA 2006**

Poslední postní den byla **Bílá sobota** (Veliká, Provodní), kdy bylo Ježíšovo tělo sejmuté z kříže a uloženo do skalního hrobu. Dopoledne se před kostelem pátil a světil oheň (pálení Jidáše), který si hospodyně odnášely na polínku. Přichází **Veliká noc**, po níž vznikl název celých svátků, při níž se oslavuje Zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Zvony se vracejí z Říma. Také se omývaly obličeje sněhem nebo studenou vodou - aby byli lidé po celý rok zdraví.

- **NEDĚLE - 16. DUBNA 2006**

Boží hod velikonoční – 1. neděle velikonoční se světily velikonoční pokrmy – beránek, mazanec, chléb, vejce a víno, které měly připravit po dlouhém půstu tělo na návrat k tučnější stravě. Kdokoli přišel do stavení, dostal kus posvěceného pokrmu. Den vzkříšení Ježíše Krista.

- **PONDĚLÍ - 17. DUBNA 2006**

Červené pondělí - v tento den se nekonaly liturgické úkony, chodilo se však na pomlázku. Muži z žen čerstvými metlami (pomlázkami) vyháněli nemoci a polévali je mocnou živou vodou. Za tuto službu se jim ženy odměňovaly zdobenými vejci. Později se stal tento den hlavně zábavou pro mladé a děti. Mládenci chodili za děvčaty dům od domu s pomlázkami. Pomlázky byly zdobené stuhami. Koledníci dostávali od vyšlehaných dívek zdobená vajíčka.

Článek vznikl na základě internetových zdrojů

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Plevové

1. Jak dlouho učíte na této škole?

Už od roku 1990, takže dost dlouho na to, abych se musela často uklidňovat.

2. Chtěla jste být už od dětství učitelkou?

No jasně, protože lev rád krotí smečku. *(pozn. redakce - paní učitelka je ve znamení lva)*

3. Jaký byl váš oblíbený předmět, když jste seděla v lavici jako žákyně?

Na základní škole to byl český jazyk a ruština, na gymnáziu pak chemie.

4. Máte nějaké sourozence?

Mám staršího bratra Jiřího, se kterým si nejsme moc podobní.

5. Těšíte se na jaro?

Těším, ale ne na jarní únavu.

6. Kdybyste mohla být ředitelkou, co byste změnila?

Nechtěla bych být ředitelkou, ani kdybych mohla.

7. Jaká je vaše oblíbená třída?

Každá třída, která mě nepřivádí k zoufalství, beznaději a marnosti.

8. Sbíráte také pomerančovou kůru?

Pomeranče nejím, ale úkol jsem zadala svým rodičům.

9. Taky trochu vědomostí: Víte, co je to KSUKOL, a když nevíte, tak co si myslíte, že to je?

Ne, ale co nevím, najdu v chytrých knížkách (nebo na internetu). Takže: Ksukol (zvaný Aje-Aje) je poloopice z Madagaskaru.

10. Jaká je vaše oblíbená písnička?

V současné době je to asi Tabáček (i když jsem nekuřák), ale alespoň pohoda, klídek nejsou k zahození.

Rozhovor připravily Eliška Kuběnová a Dita Niesnerová, 8.C

FOTO soutěž

Byli jsme velice mile překvapeni množstvím odpovědí na minulou otázku naší fotosoutěže, které se nám objevily v redakční schránce. Všechny byly správné. Na fotografii byla část školního zvonu v prostoru mezi přízemím a prvním patrem. Z došlých odpovědí jsme vylosovali tyto tři šťastné výherce:

- **Andrea Žváčková** **6.C**
- **Dominik Bártek** **6.B**
- **Jan Smolík** **9.B**

Blahopřejeme!!! Všichni vylosovaní budou odměněni nějakou drobností. Ostatní to mohou zkusit znovu - další soutěžní fotografii vidíte na snímku vlevo. Pokud si myslíte, že jste poznali, co znázorňuje, napište odpověď společně se svou třídou a jménem (tiskacím písmem) na lístek a vložte ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky. Je možné zaslat svoje odpovědi e-mailem na adresu: puclik@nmnm.cz Termín odevzdání odpovědí je **do 21. dubna 2006**.

Redakce

žakovská knihovna

informuje

• Jak ptáci vědí, kde je jih?

Ke konci léta se řada ptáků připravuje k odletu na jih. Nebalí si kufr ani svačiny, ale houfují se s ostatními jedinci svého druhu do obrovských hejn, kde čekají na ten správný okamžik k odletu. Někteří tažní ptáci nelétají daleko, jiní konají poutě vpravdě dobrodružné. Naši čápi a vlaštovky létají až do střední či jižní Afriky. Nejdelší lety konají někteří arktičtí ptáci – např. rybák dlouhoocasý, který táhne podél pobřeží Evropy a Afriky, případně Ameriky daleko na jih, až do Antarktidy a zase zpět. Každoročně překoná úctyhodných 30 000 km. Jak najdou při takhle dlouhém putování každý rok tu správnou cestu? Vědci tvrdí, že využívají tři hlavní metody:

1. slunečního světla využívají k přesnému určení polohy slunce na nebi
2. za jasné noci sledují souhvězdí
3. vnímají také siločáry magnetického pole Země – jako kdyby táhla celá hejna létajících kompasů

Stejně jako existují dálnice, po kterých jezdí na jih většina aut, existují i vzdušné dráhy, které využívají při migraci ptáci. Někteří tažní ptáci přitom využívají různé cesty na jaře a na podzim.

• Proč moře nepřeteče, když do něj neustále proudí voda z řek?

Lidi odnepaměti mátlá záhada řek. Z oběžné dráhy vypadají řeky jako neustále otevřené kohoutky, kterými do oceánů pořád přitéká další a další voda. Amazonka, dlouhá přes 7 000 km, chrlí nepřetržitě spousty vody do Atlantického oceánu. Řeka Kolumbia, dlouhá 1 900 km, zásobuje Tichý oceán a Zambezi – 2 660 km – zase Indický oceán. Přesto v oceánech na rozdíl od vany voda viditelně nepřibývá. Abychom pochopili, proč oceány nepřetečou, je dobré si je představit jako fontánu na náměstí. I zde neustále do nádrže přitéká voda. Kašna ale nepřeteče, protože voda je neustále čerpána do vrcholu fontány, odkud tryská a vrací se zpátky dolů. Voda tak bez ustání obíhá.

Totéž probíhá v oceánech na Zemi. Voda stéká z kontinentů a míří do moře. Z povrchu oceánů se ale neustále vypařuje a stoupá k obloze, sytí vzduch a vytváří mraky. Z mraků pak nad kontinenty prší a sněží, dešťové i sněhové srážky jsou odváděny řekami zpátky do moře.

Z Amazonky se každou minutu valí do oceánu bezmála 13 000 000 krychlových metrů vody.

25 otázek a odpovědí o lidech, zvířatech a celé planetě najdete v žakovské knihovně v knize:

Jak? Vše, na co chcete znát odpověď

• Proč světlušky svítí?

Za teplé letní noci blikají na poli světlušky jako vzdálené blesky. Když jednu chytíte do sklenice, její lucernička bude svítit zeleně a žlutě. Světlo světlušek působí studeně a studené skutečně je - na rozdíl od slunečního svitu nevyzařuje téměř žádné teplo. Světlušky jsou brouci a na Zemi existují více než 2000 let. Světlo světlušek vzniká ve spodní části zadečku, jenž obsahuje buňky zvané fotocyty. V těch reagují dvě chemické

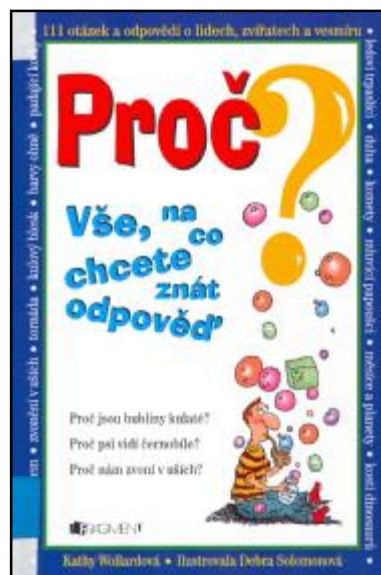
sloučeniny - luciferin a luciferáza a uvolňují tak energii (slovo „lucifer“ znamená v latině „světlo“). Za fotocytami se nachází další vrstva buněk, naplněná bílou chemickou látkou, která odráží světlo směrem k nám jako odrazka na kole.

Proč vlastně světlušky svítí? Vědci se domnívají, že svá světla rozsvěcují, aby přilákaly partnery. Každý druh světlušky bliká jinak, aby si samičky i samečci byli jisti, že lákají někoho svého druhu.

V Thajsku se světlušky slétají na stromech a blikají nejdříve náhodně. Brzy však začne jedna dvojice zářit společně. Rytmus se rozšíří po celém stromě a záblesky světla vysílá ve stejný okamžik čím dál víc světlušek. Asi za 30 minut září celý strom podle toho, jak všechny světlušky svorně jednou za sekundu blikají. Jako by byl strom ověnčený blikavými žárovkami.

Některé asijské a jihoamerické světlušky září tak jasně, že je lidé chovali v klecích a osvětlovali jimi místnosti.

111 otázek a odpovědí o lidech zvířatech a vesmíru najdete v knize:
Proč? Vše, na co chcete znát odpověď

Soutěž s knihovnou

Následuje třetí kolo školní soutěže s knihovnou. Úkol je jednoduchý a stejný pro žáky obou stupňů
- **určí autora a název knihy, ze které je následující ukázka.**

PRVNÍ STUPEŇ

Jak se jmenoval autor, který napsal knihy Honzíkova cesta, O letadélku Káněti?

DRUHÝ STUPEŇ

Jak se jmenoval první a zatím jediný občan naší republiky, který vzlétl do kosmu 2. března 1978?

Správné odpovědi dejte do schránky časopisu Puclík u učeben výpočetní techniky nejpozději **do 28. dubna 2006**. Nezapomeňte připsat i své jméno a třídu.

Mgr. Pavlína Poláčková

Jak se nespálit

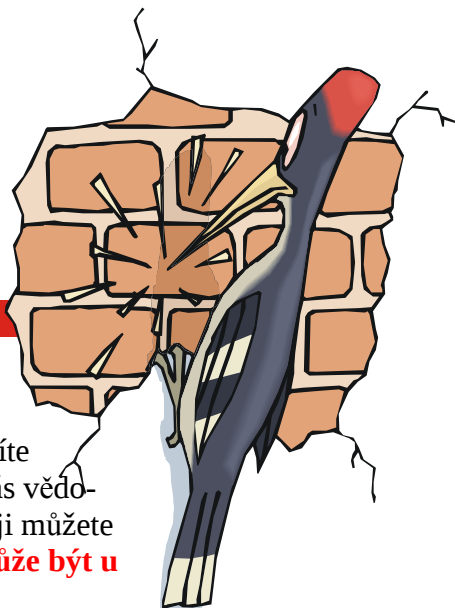
Před jarními prázdninami jsme se zúčastnili zajímavé besedy o popáleninách. Celou besedou nás provedla Jana, která nám vyprávěla příběhy lidí (převážně malých dětí), které se nějakým způsobem popálili. Jana nám tyto příběhy vyprávěla proto, že si sama prožila peklo s následky od popálení, které jí způsobilo elektrické napětí, když ležela na vlaku. K přednášce nám také ukázala obrázky, ale na ty se podívali jen ti odvážní.

Učitelé dobře věděli, proč jsme tuto besedu museli navštívit. Myslím si, že mnozí z nás se zamysleli nad tím, na co si máme dávat pozor. Třeba i na obyčejný zapalovač nebo sirky. Samotného jedince by určitě nepadlo vylézat například na střechu vagónů vlaku, kde jsou dráty vysokého napětí, ale přece jen v partě takové nápady vyplnou rychleji. Tato přednáška pro nás měla být jako upozornění. Přece si nechceme zkazit takto rychle zdraví, jsme mladí a chceme si užívat a s popáleninami by to šlo mnohem hůř. Na koupališti se za sebe přece nechceme stydět nebo prožít většinu času na nemocničním lůžku.

Žaneta Šimová, 8.C

Přírodovědná soutěž

Mgr. Petr Smékal

Je tady jaro! Konečně! Nejen kalendářně, ale snad se i to počasí konečně umoudří. V přírodě se začíná probouzet veškeré tvorstvo. Víte ale o živé přírodě opravdu všechno? Určitě ne! Připravili jsme pro vás vědomostní soutěž, která se skládá z otázek, na něž odpověď znáte, nebo ji můžete najít v encyklopedii či na Internetu. **Pozor! Správných odpovědí může být u jedné otázky více!!!**

1. Jaká je největší současná suchozemská šelma?

- a) medvěd lední
- b) tygr ussurijský
- c) lev pustinný
- d) vorvaň

2. Ve kterých světadílech nenajdete tygra žijícího ve volné přírodě?

- a) Afrika
- b) Asie
- c) Evropa
- d) Amerika

3. Nejrychlejším ptákem je

- a) rorýs
- b) sokol
- c) jestřáb
- d) kolibřík

4. Které zvíře s parohy se běžně používá jako tažné zvíře?

- a) los
- b) sob
- c) jelen
- d) kůň

5. Nejdelším jedovatým hadem světa je

- a) kobra královská
- b) zmije růžkatá
- c) chřestýš kostkovaný
- d) mamba černá

6. Kolik mravenců sežere denně mravenečník velký?

- a) 30 000
- b) 20 000
- c) 100 000
- d) 100 0000

7. Okapi je zvíře příbuzné

- a) velbloudům
- b) lamám
- c) žirafám
- d) neexistuje

8. Nejrychlejší želva dosáhne rychlosti až

- a) 15 km/h
- b) 25 km/h
- c) 35 km/h
- d) 45 km/h

9. V jaké nejvyšší nadmořské výšce žije had?

- a) 3000 metrů nad mořem
- b) 3650 metrů nad mořem
- c) 4900 metrů nad mořem
- d) 5210 metrů nad mořem

10. Kolik měřil nejdelší ulovený krokodýl světa - krokodýl mořský?

- a) 8 m
- b) 9,5 m
- c) 10 m
- d) 12,5 m

11. Největší rozpětí křídel má

- a) kondor královský
- b) albatros stěhovavý
- c) orel královský
- d) sup hnědý

12. Nejdelším hadem na světě je

- a) krajta mřížkovaná
- b) hroznýš královský
- c) krajta písmenkovaná
- d) anakonda velká

13. Která země světa chová nejvíce prasat domácích?

- a) Rusko
- b) Čína
- c) USA
- d) Austrálie

14. Nejrychlejší hadem na světě je

- a) mamba černá
- b) zmije obecná
- c) kobra královská
- d) hroznýš královský

15. Ze všech savců vydrží nejdéle pod vodou bez nadechnutí

- a) delfín skákavý
- b) kosatka dravá
- c) plejtvák obrovský
- d) vorvaň

16. Jaký je nejmenší savec na světě?

- a) rejsek obecný
- b) myš domácí
- c) netopýrek thajský
- d) vidloroh

17. Který z medvědů se živí pouze masem?

- a) medvěd brtník
- b) medvěd malajský

- c) medvěd lední
- d) medvěd grizzly

18. Ve kterých světadílech žije volně v přírodě lev?

- a) Afrika
- b) Amerika
- c) Asie
- d) Evropa

19. Jak dlouho vydržel had chřestýšovec habu bez potravy? Je to světový rekord!

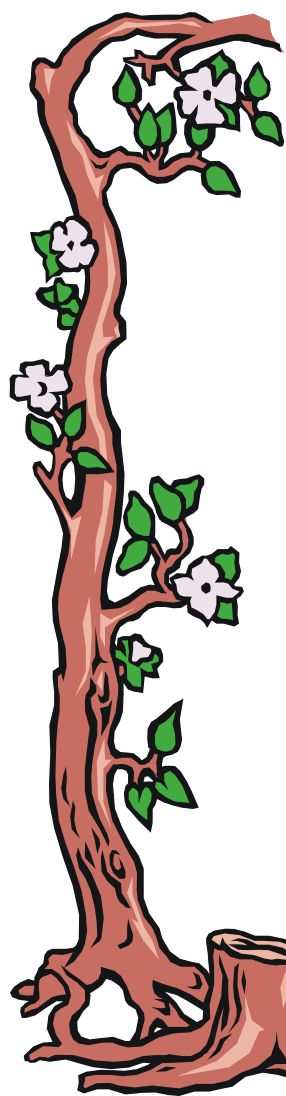
- a) 2 roky 3 měsíce a 5 dní
- b) 3 roky 3 měsíce

- c) 4 roky a 2 dny
- d) 6 měsíců a 15 dní

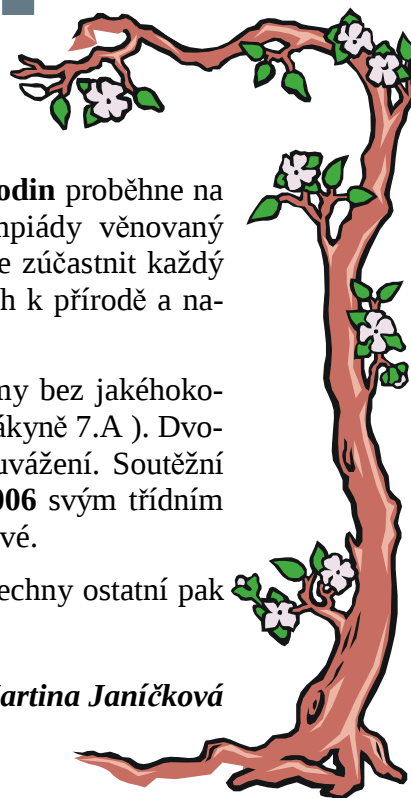
20. Největší žralok světa sežere člověka

- a) nesežere nikdy, žere jen plankton
- b) výjimečně, žere jen lachtany
- c) je obávaným lidožroutem, sežere člověka vždy, když má příležitost
- d) nesežere nikdy, žije jen v obrovských hloubkách, a tak se s člověkem nepotkává

Odpovědi házejte do redakční schránky se svým jménem a třídou **do 21. dubna 2006**. Na nejlepší řešitele čekají pěkné ceny. **Této vědomostní soutěže se tentokrát mohou zúčastnit i učitelé.**

Ekologická olympiáda

Ve středu dne **26. dubna 2006 ve 13.30 hodin** proběhne na naší škole první ročník ekologické olympiády věnovaný světovému Dni Země. Olympiády se může zúčastnit každý žák druhého stupně, který má kladný vztah k přírodě a našemu životnímu prostředí.

Řešitelé olympiády budou dvoučlenné týmy bez jakéhokoli omezení (např. jeden žák 6.B + jedna žákyně 7.A). Dvojice si každý uspořádá sám podle svého uvážení. Soutěžní dvojice je třeba nahlásit **do 19. dubna 2006** svým třídním učitelům, nebo přímo paní učitelce Janíčkové.

Na vítěze budou čekat věčné ceny a na všechny ostatní pak dobrý pocit z účasti a malé drobnosti.

Mgr. Martina Janíčková

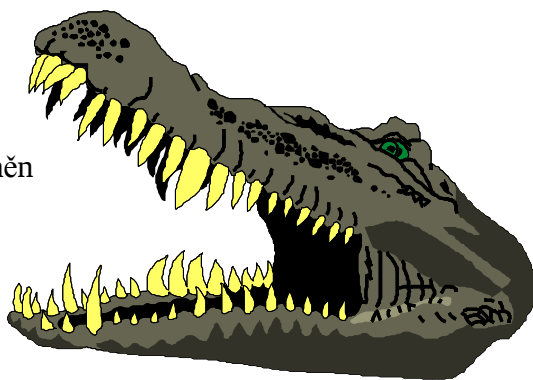
Kryštof Pavel Borovička a nestvůry

...DALŠÍ POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHŮ PŘEDKA PANA BOROVIČKY

Skřeky z bažin se blížily k nám. Pohybovaly se pomalu, ale neúprosně. Najednou se ozval výkřik bolesti antilopy (*Vidloroh americký – pozn. překladatele*) a skřeky ustaly. Tajemní tvorové zřejmě našli svoji kořist. Tím pádem bylo velice nepravděpodobné, že by je naše výprava dnes našla. Do rána nikdo z nás oka nezamhouřil, a když se začaly objevovat první sluneční paprsky, oddechli jsme si, protože nestvůry jsou prý výhradně nočními tvory. Nad močálem se vznášela mlha a tábor se začal připravovat na cestu.

Vyčistili jsme zbraně a prohlédli, jestli neutrpěly vlhkem nějakou škodu. Zdály se všechny v pořádku a po lehké snídani naše malá skupina vyrazila do míst, kde jsme v noci slyšeli tajemné tvory. Domorodci je nazývají Pán mlhy a noci. Někdy jim prý unášejí děti a troufnou si i na početnou skupinu mužů. Zabít je prý nelze. Jsou údajně nesmrtelní a každý šíp či oštěp se jim vyhne, nebo se odrazí od jejich kůže. Před mnoha lety prý našli jednoho z tvorů, který byl těžce raněn a přesto se jim ho nepodařilo zabít.

Po mnoha hodinách chůze bažinou byl poslední v řadě napaden ohromným kajmanem. Ačkoliv jsme mu přispěchali na pomoc, nebylo to nic platné. Obrovské zvíře, které bylo delší než indiánská kanoe (*přibližně 8 m – pozn. překladatele*) bez obtíží stáhla našeho spolubojovníka do kalné a bažinaté vody. Byl to náš přítel, se kterým jsme přežili mnoho nebezpečí, byl zabit ohromnou ještěrkou. Strašná smrt. Nikdo z nás netušil, že si bažiny ještě dnes vyžádají další oběť. Procházeli jsme po prsa bahnitou vodou, když najednou na posledního v zástupu zaútočil obrovský had.

Široko rozevřená tlama obepnula jeho hlavu a obrovské tělo ho začalo omotávat do smrtonosných smyček. Než se nám hada podařilo zabít, byl náš indiánský průvodce udušený a jeho žebra byla rozdrčena. Zůstal nám jen jeden průvodce a nám bylo jasné, že bez jeho pomoci se odtud nedostaneme živí.

Takto prý vypadá
Pán mlhy a noci

Konečně jsme našli suchý kousek země a odpočinuli jsme si. Najednou náš průvodce začal ukazovat do koruny stromu. Přes jednu větev viselo tělo antilopy. Bylo značně okousané a masa na něm moc nezůstalo. Zde počkáme na nestvůry, jestli si přijdou pro zbytek kořisti.

Velkou nepříjemností byly také obrovské pijavice, které byly všude ve vodě. Měli jsme jich na těle mnoho desítek. Vysávaly krev a měly omamující účinky. Průvodce nám začal pijavice oddělovat zapáleným klackem a rány potíral šťávou z nějaké rostliny, která rostla jako parazit na stromech okolo nás. Pijavice byly velké jako mužský palec.

Další nepříjemností byly miliony komárů, kteří nás napadali v celých hejnech. Zde pomohlo to, že nás náš průvodce namazal jakýmsi sádlem. Sádlo bylo napuštěnou nějakou bylinou a komáry to spolehlivě odpuzovalo. Začalo se šerit a my se ukryli v okolí, kde jsme měli číhat na nestvůry. Zaútočíme nejprve luky a kušemi. Teprve později přijdou na řadu oštěpy, meče a sekery.

Mgr. Petr Smékal

Anketa

tentokrát jarní...

1. otázka: Těšíš se na jaro?

2. otázka: Co se ti vybaví, když se řekne jaro?

3. otázka: Jak si představuješ ideální jaro?

4. otázka: Součástí jara jsou Velikonoce, jak se na ně těšíš?

5. otázka: Dodržujete doma nějaké velikonoční zvyky?

Tereza Horňasová, 8.C

1. No určo, protože mě zima docela hodně štve a je hodně dlouhá!
2. Určitě to, že by tady už neměl být žádný sníh, jenom samé rozkvetlé kyticky.
3. Žádný sníh, samé kyticky, teplo, pohoda...
4. Já osobně je moc neprožívám, alespoň máme jeden den volno.
5. No, nějaký jo. Barvíme vajíčka a necháme se pořádně vymrskat, ať nám to celý rok běhá!

Josef Mazánek, 8.C

1. Ano těším, protože podle mě zima už nikoho nebaví a na jaře je všechno veselejší.
2. Při slově jaro se mi vybaví čistá voda a jarní květiny.
3. Ideální jaro si představuji jako hodně volna a hodně zábavy venku.
4. Na Velikonoce se vždycky sejdeme s bratrancem a vyrážíme na holky. Tak se na ně docela těším.
5. Tak nějaký jo. Třeba pečení velikonočního beránka nebo zdobení bytu různými kraslicemi a samozřejmě mrskut.

Vendula Kotíková, 8.C

1. A jak! No, i když léto je ještě lepší.
2. Zelená tráva, zelenající se stromy, pomalu, ale jistě kvetoucí kytiky, zářivé slunce...
3. Krásné počasí, mnoho sluníčka a zábavy.

4. Na Velikonoce se docela těším, ale kdybych byla kluk, tak si je užívám mnohem víc.

5. Někaké určitě ano. Na Velikonoce máme vždycky ke snídani velikonočního beránka. A nesmí chybět ani barvení vajíček.

Tomáš Beran, 8.C

1. Samozřejmě že těším, zima je už hodně dlouhá a neznám člověka, který by zimu ještě prodloužil.
2. Při slově jaro si většina lidí vybaví jarní únavu, ale nebudme pesimističtí, na jaře všechno kvete, těším se na prázdniny a hlavně na konec školního roku.
3. Ideální jaro si představuji tak, že bych měl v sobě pocit volnosti, nedráždily by mě vzpomínky ze školy a hlavně by mě nenapadlo, že po prázdninách bude zase ta škola.
4. Velikonoce nějak nedodržuji, беру je jako volno.
5. Velikonoční zvyky taky nedodržuji, prostě mě to nebere.

Petr Veselý, 8.C

1. Na jaro se těším jako normální člověk, ale zima je dlouhá, tak chci, aby bylo jaro.
2. Když se řekne jaro, tak si vybavím rozkvetlé květiny a zářící slunce.
3. Teplé a krásné počasí a hodně sluníčka.
4. Velikonoce jsou bezva, takže se na ně těším.
5. Asi ano, ale nevím jaké.

Anketu připravila Jana Ambrožová a Lucie Ptáčeková, 8.C

Třetákům se škola líbí

Zeptali jsme se několika žáků 3.B, jak se jim líbí ve škole, jejíž prostředí bylo v poslední době v mnoha směrech vylepšeno a zmodernizováno. Zde jsou jejich názory:

Když jdu do školy, tak se bavím s kamarády. Jsem ve škole rád, protože se tady dovím prima věci. Dostali jsme nové lavice. Líbí se mi, protože se v nich dobře sedí a hezky píše.

Marek Beneš

Ve škole se nám líbí. Už tam chodím třetí rok. Máme moc hodnou paní učitelku. Dali nám nová okna a nové žaluzie. Nedávno přivezli nové lavice a židle. V nových lavicích se nám dobře pracuje. Ve škole je to prostě bezva.

Katka Štrofová

Chodím do třetí třídy. Pořád do ní chodím rád. Když ráno vstanu, už se těším, že se něco nového naučíme. Taky se mi líbí okna, nové žaluzie a pítka. Máme krásné nové dřevěné obložení. Jsou tady i nové lavice a židle. Sedí se na nich pohodlně a na lavicích se krásně píše. Nic mi tady nechybí.

Jiří Libra

Máme supr školu. Chodím do ní moc rád. Máme taky hodnou paní učitelku. Moc se mi líbí nová okna, žaluzie a obložení stěn. Taky nové lavice a židle. Když končí vyučování, tak se mi začne stýskat, a když je ráno, tak jsem veselý a šťastný jako blecha.

Petr Kvíčala

Ve škole se mi líbí. Jsou tu nová okna a krásné žaluzie. Pítka je nové, čisté a je tu pěkně. Máme třídu pěkně vyzdobenou, nové obložení a nové lavice a židle. Jsou hezké, nepočmárané a pohodlně se v nich sedí, píše, čte a svačí. Jinak se mi tu moc líbí.

Lenka Rumlerová

Mgr. Pavlína Poláčková

MASOPUST

ve čtvrtých třídách

Klaune, pojd' k tabuli. Břišní tanečnice, začni číst. Sherloku Holmesi, vypočítej výsledek příkladu 3 na straně 15 v učebnici. Tak tohle jste mohli slyšet v pátek 24. února 2006, kdybyste se ocitli ve 4.A nebo 4.B. Ptáte se proč? No přece proto, že se blížil konec masopustu. Nevíte tak úplně přesně, co to vlastně ten masopust je? Nic se neděje, čtěte dál, hned budete moudřejší.

Co je masopust?

Masopust je období od Tří králů (6. ledna) až do začátku postní doby, hlavně ale poslední tři dny, kterými toto období končí. Na Moravě je spíše znám pod názvem fašank nebo ostatky. Nejde o církevní svátek v pravém slova smyslu, ale byl zařazen do církevního kalendáře, takže jeho termín je pohyblivý a určuje se podle Velikonoc. Odehrává se před Popeleční středou, kterou začíná předvelikonoční postní období. Masopustní neděle může být v rozmezí od 1. února až do 7. března.

Jak se slaví?

Oslavy masopustu byly vždycky společenskou záležitostí a lidé se při nich dobře bavili. Na šlechtických sídlech se pořádaly karnevalové zábavy v maskách a pronikly i na panovnické dvory. Ve městech i na venkově se od středověku organizovaly taneční zábavy a průvody masek. Se zábavou souviselo i dobré jídlo. Vyváželo se doma, v hospodách i v zámeckých kuchyních. Původně to jistě souviselo s pocitem, že s nadcházejícím jarem a novou úrodou už není třeba úzkostlivě šetřit zásoby. Časem se z toho stal zvyk. Lidé se tak připravovali i na nadcházející půst. Z písemných zpráv víme, že probíhaly už ve 13. století, ale jejich původ sahá pravděpodobně mnohem dál do minulosti.

Oslavy u nás

U nás se masopust slavil tři dny. Přípravou býval „tučný“ čtvrtek před masopustní nedělí s pestrým

jídelníčkem včetně masa – původně se jedlo hovězí, jehněčí a zvěřina, od 19. století nastoupila obliba zabijaček a tradiční vepřové pečeně s knedlíky a zelím, zapíjené pivem. V té době se také za masopustní jídlo začala považovat pečená husa. Panovalo přesvědčení, že na tučný čtvrtek musí člověk jíst a pít co nejvíce, aby byl celý rok při síle.

Hlavní zábava začínala v neděli. Po bohatém obědě se všichni chystali na taneční zábavu, která se často protáhla až do rána. Často se pořádaly i specializované zábavy – některé byly jen pro svobodnou mládež, na tzv. mužovský bál zase směli jen ženatí muži a vdané ženy, na Chodsku se konaly babské bály věnované vdaným ženám.

Vyvrcholením masopustu bylo úterý, kdy se pořádaly průvody maškar. Starobylým a rozšířeným zvykem bylo stínání kohouta. Nešlo o nevinnou symbolickou hru, ale o skutečné usmrčení živého zvířete. Po přečtení žertovného rozsudku byla vykonána „poprava“, většinou stětím hlavy. Mnohem příjemnějším zvykem byla stavba tzv. babského mlýna. Do něj mlýnářská chasa nastrkala pochytné baby a za chvíli místo nich vyšla mladá děvčata. Mlýn prostě přemlel staré na mladé...

Současnost

Tolik z historie. V dnešní době dochází v řadě měst a vesnic k obnově masopustních zábav. Na rozdíl od minulosti, kdy šlo o záležitost pouze dospělých, účastní se dnes i děti. Podoby současných masopustů jsou různé. Mnohé navazují na místní tradice a jejich jádrem je průvod masek zakončený zábavou. Průvod buď prochází jen obcí, nebo se jako dříve zastavuje u jednotlivých domů a masky žertují s jejich obyvateli, tancují, dostávají výslužku. Oblíbené je i ukončení masopustu scénkou pochování basy, jinde symbolicky střelí medvěda nebo kobyly. Tato závěrečná fáze je příležitostí ke čtení „rozsudku“, v němž se často humornou formou vzpomíná na události uplynulého roku v obci.

POHÁDKOVÉ ODPOLEDNE

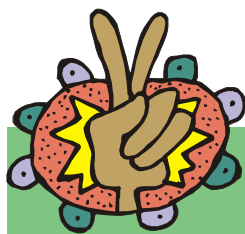

Ve čtvrtek 16. února 2006 proběhla na přístavbě naší školy další akce z cyklu „**Pojď mezi nás**“. Cílem tohoto pohádkového odpoledne bylo seznámit budoucí prvňáčky s tím, co je bude čekat od prvního září ve škole.

Děti měly možnost celou hodinu procházet světem fantazie. Navlékaly korálky pro princeznu, luštily písmenka a tajuplné nápisy. V převlečení si zahrály pohádku „O veliké řepě“. S obrázky skřítků a kočiček hledaly při hře své protějšky. Také ukázaly znalost písmenek a slov při stavbě hradu z kostek. Při trhání perníčků z chaloupky hádaly děti názvy dalších pohádek.

V závěru odpoledne obdrželi malí účastníci sladkost a obrázek.

Mgr. Vlasta Fryšavská

Všechnálek

Mgr. Jaroslava Truksová

Mgr. Martina Hálová

V úterý 21. března 2006 proběhlo školní kolo vědomostní soutěže pro žáky 5. tříd, kterou pro děti připravil Dům dětí a mládeže Klubíčko v Novém Městě na Moravě.

Soutěžila proti sobě tři čtyřčlenná družstva – 5.A, 5.B, 5.C. Družstva si střídavě vybírala ze šedesáti otázek. Otázky byly z všeobecného přehledu, ale nejvíce se asi všichni soutěžící zapotili při hádankách. Diváci fandili po celou dobu jako diví.

Už od samého začátku vedlo družstvo 5.C, které nakonec i zvítězilo. Na druhém místě skončila 5.B a na třetím 5.A. Vítězové si vybojovali postup do městského kola.

Gobelínový salónek Kulturního domu v Novém Městě na Moravě se stal 28. března 2006 místem střetnutí vítězných družstev obou novoměstských škol v městském kole Všechnálka. Obě čtyřčlenná družstva odpovídala na otázky téměř bezchybně a do poslední chvíle nebylo jasné, kdo se stane vítězem. Nakonec však naše družstvo smolně prohrálo s 2. základní školou o jediný bod.

Družstvu 5.C přesto gratulujeme a Janě Ambrúzsové, Karolíně Prokopové, Jakubu Marshallovi a Petru Laštovičkovi děkujeme za skvělé výkony v obou kolech soutěže.

Červený den v 5.B

V úterý 14. února 2006 slavily děti v 5.B svátek svatého Valentýna. Tento den převažovala na všem barva červená (u některých i na spodním prádle). Povoleno bylo psát také pouze červeně a některé děti si donesly i červenou svačinu, chleby vykrojené ve tvaru srdce apod.

V matematice počítaly s těstovinami a vytvářely různé tvary srdíček. Čeština byla v duchu Williama Shakespeara. Rozebíral se osud Romea a Julie. Děti si také zkusily vymyslet a napsat zamilovanou básničku. Na závěr vyučování se rozdávaly anonymní „VALENTÝNKY“.

Mgr. Jaroslava Truksová

Tvořivá dílnička s maskami

Ve středu 8. března 2006 se v kreslárně děly neobyčejné věci. Sešlo se zde několik čarodějnic, čarodějů, princezen a různých jiných pohádkových i nepohádkových bytostí, které se utkaly v různých soutěžích a kláních. Volily mezi sebou tu nej... Zvítězila krásná princezna ve žlutých šatech. Bytosti se jako mávnutím kouzelného proutku proměnily na žáky naší školy, kteří se vrhli na vyrábění legračních masek. Za odměnu si děti odnesly domů kouzelnou mušličku.

Mgr. Jaroslava Truksová

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 37 – březen 2006

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Petra Srnská, Andrea Šikulová, Jan Fousek, Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová

Žaneta Šímová, Jana Ambrožová, Lucie Ptáčková, Adéla Šujanová, Klára Macháčková, Andrea Peřinová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 37 vyšlo 30. března 2006 v nákladu 35 výtisků